

MINISZTERELNÖKSÉG

GULYÁS GERGELY
miniszter

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

III/ 0 0 0 7 2 - 3 / 2020

Érkezett:

2020 ÁPR 0 3.

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

db

Tárgy: vélemény a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény 152. § (2a) és 197. § (10) bekezdései elleni bírói kezdeményezésre (közbeszerzés)
Iktatószám: JHÁT-PDF/88/4/2020.

Alkotmánybíróság
részére

Budapest

Donáti u. 35-45.
1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 57. §-ának (1b) bekezdésében foglaltak alapján

amicus curiae

keretében kívánom tájékoztatni szakmai álláspontomról a III/00072/2020. számú ügygel kapcsolatban.

Álláspontom szerint a közbeszerzésekről szóló 2015. CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 152. §-ának (2a) és 197. §-ának (10) bekezdéseiben foglalt rendelkezések összhangban állnak az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdésében foglalt jogállamiság követelményével és az abból eredő jogbiztonság elvével, az R) cikkének (1)-(3) bekezdéseivel, a T) cikkének (3) bekezdésével és a 28. cikkben foglaltakkal, továbbá nem ellentétesek a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 2. §-ának (2) bekezdésével.

Indokolás

1. Az *amicus curiae* benyújtásának jogcíme

Az Alaptörvény 24. cikkének (7) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság sarkalatos törvényben meghatározottak szerint a jogszabály megalkotóját, a törvény kezdeményezőjét vagy képviselőjüket meghallgatja, illetve véleményüket eljárása során beszerzi, ha az ügy a személyek széles körét érinti.

Az Abtv. 57. §-ának (1b) bekezdése rögzíti, hogy *„Ha a jogszabály megalkotója, illetve a törvény kezdeményezője — figyelemmel arra is, hogy az ügy a személyek széles körét érinti-e — az üggyel kapcsolatos álláspontjáról az Alkotmánybíróságot tájékoztatni kívánja, véleményét az (1a) bekezdés szerinti közzétételtől számított 30 napon belül - soron kívüli eljárás esetén 15, illetve az Alaptörvény 6. cikk (8) bekezdése szerinti eljárásban 5 napon belül — megküldi az Alkotmánybíróságnak.”*

A Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Statútum) 14. § (1) bekezdésének 13. pontja értelmében a Miniszterelnökséget vezető miniszter (a továbbiakban: a miniszter) a Kormány közbeszerzésekért felelős tagja.

Az Alkotmánybíróság honlapján 2020. február 6-án az Abtv. 57. § (1a) bekezdésének megfelelően az III/00072/2020. ügyszámon hozta nyilvánosságra az indítványt, amelyben az indítványozó, egy egyedi utólagos normakontroll eljárást kezdeményező bíró az Abtv. 25. §-a alapján azt kérte az Alkotmánybíróságtól, hogy állapítsa meg a Kbt. 152. § (2a) bekezdésének és a 197. § (10) bekezdése „valamint a Mód3. tv. hatálybalépése után kérelmezett, kezdeményezett vagy hivatalból indított jogorvoslati eljárásokra” fordulatának alaptörvényellenességét, illetve semmisítse meg az alaptörvényellenes jogszabályi rendelkezéseket.

Az indítványozó kérte továbbá az Alkotmánybíróságtól, hogy

1. elsődlegesen rendelje el azok általános alkalmazási tilalmát azon esetekben, amikor az alperes jogorvoslati eljárásának kezdeményezésére a 2019. január 1-jét megelőzően megkötött szerződések (azaz létrejött jogviszonyok) vonatkozásában e jogszabályhelyek alkalmazása folytán került sor, 2019. január 1-jét követően,
2. másodlagosan zárja ki azok egyedi ügyben történő alkalmazását.

Szakmai álláspontomat a fenti jogszabályi hivatkozásokkal összhangban terjesztem elő.

2. Érintett jogszabályok

Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.)

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam. ”

„ R) cikk (1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni. ”

„ T) cikk (3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel. ”

„28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. ”

2010. évi CXXX. törvény a jogalkotásról

„2. § (2) *Jogszabály a hatálybalépését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, kötelezettséget nem tehet terhesebbé, valamint nem vonhat el vagy korlátozhat jogot, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé.*”

2015. évi CXLIII. törvény a közbeszerzésekről

2018. december 31. napjáig hatályos Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pont és (2) bekezdés:

„152. § (1) *A Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból indított eljárását a következő szervezetek vagy személyek kezdeményezhetik, ha feladatkörük ellátása során e törvénybe ütköző magatartás vagy mulasztás jut tudomásukra:*

g) a közbeszerzéshez támogatást nyújtó, illetve a támogatás felhasználásában jogszabály alapján közreműködő szervezet;

(2) A Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból való eljárását az (1) bekezdés szerinti személy vagy szervezet a jogsértés tudomásra jutásától számított hatvan napon belül, de

a) legkésőbb a jogsértés megtörténtétől számított három éven belül kezdeményezheti. ”

A Mód3. tv-vel a Kbt-be 2018. november 29. napjától, illetve 2019. január 1. napjától beiktatott rendelkezések:

„152. § (2a) *Az (1) bekezdés g) pontja szerinti szervezet esetében a (2) bekezdés szerinti határidő számításakor a jogsértés tudomásra jutása időpontjának kell tekinteni a közbeszerzési jogsértésre vonatkozó szabálytalansági eljárás megindításának napját.* ”

„197. § (10) *E törvénynek a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény módosításáról szóló 2018. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Mód3. tv.) által megállapított rendelkezéseit - a (11)-(13) bekezdésben foglaltak kivételével - a Mód3. tv. hatálybalépése után megkezdett beszerzésekre, közbeszerzési eljárások alapján megkötött szerződésekre, tervpályázati eljárásokra és előzetes vitarendezési eljárásokra, valamint a Mód3. tv. hatálybalépése után kérelmezett, kezdeményezett vagy hivatalból indított jogorvoslati eljárásokra kell alkalmazni.* ”

3. Az alapügy tényállása

A felperes mint ajánlatkérő nyílt közbeszerzési eljárást folytatott le „Óvoda és hivatal energetikai korszerűsítése” tárgyban. A közbeszerzési eljárás eredményesen lezárult, jogorvoslati eljárás pedig nem indult, az ajánlatkérő a nyertes ajánlattevővel 2018. augusztus 6-án a vállalkozási szerződést megkötötte.

A Magyar Közlönyben 2018. november 28-án megjelent és 2019. január 1-jén hatályba lépett Kbt. módosításáról szóló 2018. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Mód3. tv.) a Kbt. 152. §-át kiegészítette a (2a) bekezdéssel, akként, hogy a Kbt. 152. §-ának (2) bekezdése szerinti határidő számításakor a jogsértés tudomásra jutása időpontját a közbeszerzési jogsértésre vonatkozó szabálytalansági eljárás megindításának napjához kötötte.

A Pénzügyminisztérium ez alapján a felperessel szemben szabálytalansági eljárást, majd jogorvoslati eljárást kezdeményezett. A Közbeszerzési Döntőbizottság alperes a jogorvoslati eljárás hivatalbóli kezdeményezését érdemi vizsgálatra alkalmasnak ítélte, és a jogorvoslati eljárást lefolytatta, melynek során a jogsértés következményeként bírságot szabott ki a felperessel szemben.

Az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményező bíróság álláspontja szerint a 2018. december 31-ig hatályos Kbt. 152. §-ának (2) bekezdése alapján a felperest érintő közbeszerzési anyagi jogi jogviszonyok lezártak tekinthetők, figyelemmel arra, hogy az a) pontban szabályozott szubjektív határidőn belül vélt törvénybe ütköző magatartás vagy mulasztás miatt jogorvoslati eljárásra sem kérelemre, sem hivatalból nem került sor. A 2019. január 1-jén hatályba lépett MÓD3. tv. orvosolhatatlan, a jogbiztonság követelményével ellentétes, a visszaható hatályú jogalkotás tilalmát sértő és ezek miatt az Alaptörvény rendelkezéseibe ütköző állapotot idézett elő a közbeszerzési eljárás jogorvoslati rendszerében azzal, hogy a Kbt. 152. §-ának (2a) bekezdését a hatályba lépést megelőzően létrejött jogviszonyokra is alkalmazni rendelte minden olyan ügyben is, ahol a jogorvoslati eljárás kezdeményezésére biztosított jogvesztő szubjektív határidő már eltelt.

4. A jogszabály kezdeményezőjének álláspontja

Az Alaptörvény - fentebb is idézett - 28. cikke szerint *a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni.*

A Kbt. kiemelt célja, hogy a közbeszerzési eljárások során az eljárás szereplői az általuk felhasznált hazai és közösségi pénzügyi forrásokat a lehető legátláthatóbb módon, hatékonyan és visszaélésektől mentesen használják fel. Ezt tartalmazza a Kbt. 2. §-ának (4) bekezdése is, amely szerint az ajánlatkérőnek a közpénzek felhasználásakor a hatékony és felelős gazdálkodás elvét szem előtt tartva kell eljárnia.

A Kbt. módosítására irányuló - a Kbt. 152. §-ának (2a) bekezdését a Kbt. részévé tevő - törvényjavaslat (Módtv3.) indokolása szerint *a módosítás törvényi vélelmet állít fel a Közbeszerzési Hatóság számára, amellyel garantálható, hogy a Hatóság a közbeszerzési szerződések hatósági ellenőrzése során feltárt közbeszerzési jogsértések esetén a számára rögzített törvényi határidőben minden esetben meg tudja indítani a jogorvoslati eljárást a Közbeszerzési Döntőbizottság előtt.*

Az indítványozó bíróság által hivatkozott jogszabályhely tehát a jogalkotó szándéka szerint nem abszolút korlátot jelentő rendelkezés, hanem egy olyan vélelem, amely az adott eljárásban akár meg is dönthető. A jogalkotó úgy ítélte meg, hogy a jogszabálymódosítás segítségével elérhető társadalmi haszon, megfelelő jogalkalmazás mellett, lényegesen nagyobb az általa okozott hátrányoknál.

A Kbt. 152. §-ának (2a) bekezdésében és a 197. §-ának (10) bekezdésében foglalt rendelkezések együttes értelmezése alapján a Kbt. módosításával, annak kihirdetését megelőző időre a jogalkotó nem állapított meg kötelezettséget és nem nyilvánított valamely magatartást jogellenessé. A Kbt. 197. §-ának (10) bekezdése így összhangban áll az Alkotmánybíróság gyakorlatában következetesen alkalmazott, többek között a 10/2014. (IV. 4.) AB határozat [15] pontjában lefektetett feltételekkel:

„A következetes alkotmánybírói gyakorlat értelmében továbbá valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet az említett tilalomba ütközőnek, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is, ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit - erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint - a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell.”

A Kbt. 152. §-ának (2a) bekezdése, illetve az ahhoz kapcsolódó 197. §-ának (10) bekezdése mint átmeneti rendelkezés megalkotásának célja a már korábban is tilalmazott, a törvény által jogsértőnek minősített magatartások elbírálására szolgáló hatósági eljárás (ún. jogorvoslati eljárás) megindítási határidejének számítását befolyásoló törvényi vélelem bevezetése, a módosítás hatályba lépését követő időszak vonatkozásában. A Kbt. 152. §-ának (2a) és a 197. § (10) bekezdése bevezetése tehát a felperesre mint ajánlatkérőre vonatkozó közbeszerzési eljárásjogi szabályokat nem változtatta meg, magatartást nem minősített jogellenessé, kötelezettséget nem tett terhesebbé. Nem helyálló a normakontrollt kezdeményező bíróság azon megállapítása, hogy a megsemmisíteni kért szabály „megteremtette annak lehetőségét, hogy a hatóság visszamenőlegesen jogsértőnek minősítsen egy magatartást”, mivel a Kbt. 152. §-ának (2a) bekezdése, illetve a 197. § (10) bekezdése közbeszerzési eljárásra vonatkozó magatartási szabályt nem tartalmaz, nem az ajánlatkérő jogait és kötelezettségeit szabályozza, így semmilyen magatartást nem minősít jogsértőnek, sem a jövőre nézve, sem visszamenőlegesen.

Álláspontom szerint téves az előterjesztő bíróság azon hivatkozása, miszerint „[a] 2018. december 31-ig hatályos Kbt 152. § (2) bekezdése alapján a felperest érintő közbeszerzési anyagi jogi jogviszonyok lezártnak tekinthetők, figyelemmel arra, hogy az a) pontban szabályozott szubjektív határidőn belül vélt törvénybe ütköző magatartás vagy mulasztás miatt jogorvoslati eljárásra sem kérelemre, sem hivatalból, sem kezdeményezésre nem került sor.”

A Kbt. jogorvoslati eljárás kezdeményezésére vonatkozó szabályai mind 2018. december 31-ig, mind azt követően ugyanazt tartalmazták: a Kbt. 152. §-ának (1) bekezdésében felsorolt bármely személy jogosult az objektív határidőn belül jogorvoslati eljárást kezdeményezni az ajánlatkérő ellen, feltéve, hogy a saját tudomására jutásától számított szubjektív határidőn belül teszi ezt. Erre tekintettel abból, hogy a felsorolt személyek, szervek egyike tekintetében már eltelt a szubjektív határidő, nem következik, hogy bármely másik kezdeményezésre jogosult ne kezdeményezhetne jogorvoslatot, ha ugyanaz a jogsértés a tudomására jut. A bíróság által hivatkozott Jogorvoslati szempontból lezártnak tekinthető anyagi jogi jogviszonyról” tehát legfeljebb az objektív határidő lejártá után beszélhetnénk, az egy-egy kezdeményező szervezet tekintetében eltelt szubjektív határidő lejártakor még nem. Ebben a jogosultsági rendszerben pedig - amely a Kbt.-ből ismert minden ajánlatkérő előtt - a 2019. január 1-jén hatályba lépett módosítás nem hozott változást, hanem csupán a szubjektív határidő számításának kezdő időpontját érintette. Az ajánlatkérőnek tehát már a cselekmény idején tudomása volt arról, hogy három éven belül indulhat ellene jogorvoslati eljárás.

A bíróság hivatkozásával ellentétben a Kbt. 152. §-ának (2a) bekezdése nem nyitotta meg újra a már korábban adott esetben eredménytelenül eltelt szubjektív határidőt, mivel a Kbt. 152. §-ának (2a) bekezdése szerinti törvényi vélelem megdönthető. Erre utal a Közbeszerzési Döntőbizottság több határozata is. A döntőbizottsági gyakorlat alapján a hatóság azokban az esetekben, amikor bizonyítottan látta a hivatalbóli kezdeményezőnek az esetleges közbeszerzéshez kapcsolódó szabályszegésekre vonatkozó korábbi tudomásszerzését, nem tette lehetővé a Kbt. 152. § (2a) bekezdésének alkalmazását.

A Közbeszerzési Döntőbizottság D.86/14/2019. számú végzésében (a továbbiakban: Végzés) rendelkezett a hivatalbóli kezdeményezőként eljáró Innovációs és Technológiai Minisztérium 2019. március 14-én előterjesztett kérelmével kapcsolatban.

A hivatalbóli kezdeményező a jogorvoslati eljárás megindítására irányuló kérelmét az Európai Támogatásokat Auditáló Főigazgatóság mint audit hatóság rendszerellenőrzési jelentésében foglaltak nyomán terjesztette elő (Végzés 14.), előadta, hogy a Kbt. 152. §-ának (2a) bekezdésében foglalt határidőn belül kérte, hogy a Döntőbizottság jogorvoslati eljárást folytasson le (Végzés 16.).

Ajánlatkérő észrevétele szerint (Végzés 20.) a felek a közbeszerzéshez kapcsolódó támogatási szerződésben meghatározták a projekt megvalósításakor lefolytatandó közbeszerzési eljárásokat, ezért a hivatalbóli kezdeményezőnek „*a támogatási szerződés megkötésekor nem csak hogy tudomása volt a projekt keretében lefolytatandó közbeszerzési eljárások típusairól, hanem azt - kölcsönös és egybehangzó jognyilatkozattal (Ptk: 6:58. §) - a szerződő felekre kötelező érvényű szerződéses kötelezettséggé tette*”. Ezen kívül „*a hivatalbóli kezdeményező kiállította a támogató tartalmú utóellenőrzési jelentéseit is, amelyekben megállapította, hogy a jogorvoslati eljárás tárgyává tett eljárások mind annak jogalapjai, mind a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvének, mind pedig az elszámolhatósági, támogathatósági, műszaki szempontoknak megfeleltek*”.

A Végzés 13. pontjának utolsó bekezdése szerint *a hivatalbóli kezdeményező jogelődje 2017. július 11-én küldte meg az ajánlatkérő részére a 2017/03/É701060. számú utóellenőrzési jelentést, amely jelentésben az állt, hogy az utóellenőrzést végző szerint az eljárás lefolytatása megfelelt a Kbt. rendelkezéseinek, köztük a „hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvének”*.

Az ajánlatkérő szerint a hivatalbóli kezdeményező tudomásszerzése a fentiekre tekintettel bizonyíthatóan lényegesen korábbi időpontra datálható, mint a szabálytalansági eljárás megindítása. Az ajánlatkérő kitért arra is, hogy ennek megfelelően *a hivatalbóli kezdeményező nem alapíthatja a tudomásszerzését a Kbt. 152. §-ának (2a) bekezdésére, különös tekintettel arra, hogy a jogorvoslati jog gyakorlása, a jogorvoslat kezdeményezése nem lehet visszaélésszerű. A jogszabályhely elsődleges célja az ellenőrzés hatékonyságának növelése, illetve hogy hosszabb ellenőrzés esetén is lehetőség nyíljon a jogorvoslati eljárásra. A jogalkotói cél nem az, hogy azon szerv, amely az ellenőrzést elvégezte, és támogató tartalommal le is zárta, ezen jogszabályhely alapján „meggondolhatja” magát, és mintegy félredobva eddigi megállapításait, saját döntésével szembemenve - több, mint másfél év elteltével - kezdeményezhessen jogorvoslati eljárást.*

A Döntőbizottság álláspontja szerint (Végzés 26.) *a hivatalbóli kezdeményezők jogorvoslati eljárás kezdeményezésének joga a feladatkörük ellátása során tudomásukra jutott jogsértés esetén áll fenn. A Kbt. a tudomásra jutott vélelmezett jogsértés okán a jogorvoslati kérelem benyújtására szubjektív, a kezdeményező jogsértő eseményről való tudomásszerzéséhez kötött határidőket állapít meg objektív korlással [...].*

A jogsértés tudomásra jutásának időpontja tekintetében hozott változást a Kbt. 152. §-ának (2a) bekezdése, mely szerint *a szubjektív 60 napos határidő kezdetét ezen rendelkezés a szabálytalansági eljárás megindításához köti. A Kbt. 152. § (2a) bekezdésének miniszteri indokolása szerint ezen vélelmezett tudomásszerzési időpont jelentősége abban áll, hogy ne maradjon feltáratlan közbeszerzési jogsértés és egy hosszabb ellenőrzés esetén is lehetőség nyíljon az érdemi jogorvoslati kérelem elbírálására. Ez az időpont azonban **olyan törvényi vélelem, amellyel szemben helye van bizonyításnak**, a tényleges tudomásszerzési időpont ettől*

eltérő időpontban is megállapítható, amennyiben a tudomásra jutás ténye kétséget kizáróan, a törvényi vélelemtől eltérő időpontban megállapítható. [...] Azt kell vizsgálni, hogy a hivatalbóli kezdeményező mikor került birtokába azon adatoknak, iratoknak melyből a jogsértés ténye megállapítható. Ez azonban nem járhat azzal a következménnyel, hogy többszöri (támogathatósági ellenőrzés, folyamatba épített ellenőrzés, utóellenőrzés, utólagos ellenőrzés, auditáló hatósági rendszerellenőrzés) ellenőrzés lefolytatását követően bármikor az objektív öt éves jogvesztő határidőn belül egy szabálytalansági eljárás megindításával [...] jogorvoslati eljárás kezdeményezhető és a hivatalbóli kezdeményező tényleges tudomásszerzése ne lenne vizsgálható. **Egy adott jogsértés [...] egy alkalommal juthat a kezdeményező tudomására, nem tolható ki és nem tehető feltételessé a tudomásra jutás időpontja egy újabb időponttól, a szabálytalansági eljárás megindításától, ha a tudomásra jutás időpontja tényszerűen egy korábbi időpontban megállapítható.**

A fentiekre tekintettel a Döntőbizottság arra jutott, hogy a kezdeményezésben állított jogsértések ténybeli alapja legkésőbb az utóellenőrzési jelentések kiállításakor 2017. március 20. és 2017. július 11. napja közötti időpontban a hivatalbóli kezdeményező tudomásra jutott, ezért a 2019. március 14. napján előterjesztett **hivatalbóli kezdeményezést a 60 napos szubjektív határidőn túl terjesztették elő. A fentiek alapján a Döntőbizottság megállapította, hogy a jogorvoslati kérelem érdemi vizsgálatának eljárásjogi akadályja van, ezért a jogorvoslati kérelmet érdemben nem vizsgálta.** (Végzés 30-31.)

A Közbeszerzési Döntőbizottság az itt részletesen idézet döntése mellett példának okáért a D.226/11/2019. számú döntésében is a fentiekkel egyező eredményre jutott a Kbt. 152. §-ának (2a) bekezdésével kapcsolatban. Ebből is egyértelmű, hogy azokban az esetekben, amelyekben a hivatalbóli kezdeményezőnek a közbeszerzési eljárás korábbi szakaszában alkalma volt élni a számára biztosított jogorvoslati joggal, a Közbeszerzési Döntőbizottság joggyakorlata nem teszi lehetővé a kezdeményezők számára, hogy „visszaélésszerűen” alkalmazzák a Kbt. 152. §-ának (2a) bekezdése által számukra biztosított lehetőséget.

A fentiekben kifejtettek alapján összességében megállapítható, hogy a 2019. január 1-jén hatályba lépett szabályozás nem állapított meg kötelezettséget a felek számára visszamenőlegesen és nem tette a már meglévő kötelezettségeiket terhesebbé visszamenőlegesen (visszaható hatályú szabályozás tilalma). Úgy járult hozzá a Kbt.-nek a közpénzek felhasználása hatékonyságának és jogszerűségének biztosítását szolgáló szabályai legszélesebb körű érvényre juttatásához, hogy közben a jogbiztonság elvére visszavezethető hátrányos tartalmú visszaható hatályú szabályozás tilalmát nem szegte meg, így e rendelkezés összhangban áll az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdésében foglalt jogállamiság követelményével, az abból eredő jogbiztonság elvével, nem ellentétes a Jat. 2. §-ának (2) bekezdésével.

A fentiekre alapított álláspontom szerint tehát nem helytálló a Tisztelt Alkotmánybíróság eljárását kezdeményező Fővárosi Törvényszék hivatkozása, amely szerint a Kbt. rendelkezései sértenék a jogkövetkezmények ésszerű előreláthatóságára vonatkozó alapjogot [3100/2015. (V.26.) AB határozat (71)].

Budapest, 2020. március „30.”

Tisztelt

